

Nu maa jeg sige, at den Skildring, Ordføreren for dette Mindretal gav af Forholdene ude paa Landet, navnlig med Hensyn til Retirader og den Slags Ting, virkelig var forældet. Den Betænkning, hvoraf han læste op, var jo ogsaa fra 1882. Saaledes som han skildrede Forholdene, findes de ikke mere ude paa Landet, i alt Fald ikke de Steder, jeg har kendt. Men for øvrigt vil jeg sige, at selv disse Ændringsforslag kan jeg meget godt tiltræde. De falde netop sammen med mine Anskuelse, navnlig med Hensyn til Skolelokalernes Rengøring under Lærerens Tilsyn, men for Kommunens Regning. De øvrige Bestemmelser kunde jeg ogsaa godt tiltræde. Men nu har jeg forstaaet den højtærede Minister saaledes, at dette Spørgsmaal om de hygiejniske Forhold vil blive rettet paa anden Maade, vistnok i Forbindelse med Tuberkuloseloven, og da der saa ikke er nogen Udsigt til, at disse Mindretalsændringer kunne blive vedtagne, kan det jo ikke nytte, at jeg slutter mig til dem.

Saa er der Religionsundervisningen. Jeg kan for den Sags Skyld godt slutte mig til den højtærede Ministers Udtalelser om Bibelhistorie og Lærebog. I de yngste Klasser er jo Lærebogen sat ud af Spillet, og i den ny Lov staa der ikke noget om, hvilken Bog man skal benytte som Grundlag. Jeg har baade haft Provster, Bisper og Præster til Visitats, men ingen har spurgt om, hvilken Bog jeg har brugt. I øvrigt er det min personlige Erfaring, at det ikke ved Religionsundervisningen kommer an paa, om man lægger Lærebogen eller Bibelhistorien til Grund, men derimod paa dens Personlighed, der skal undervise. Er en Lærer eller Lærerinde virkelig religiøs, har et religiøst Liv i sig, kunne de øse deraf til Børnene, og Religionsundervisningen bliver da baade opdragende og udviklende for Børnene, og i de allerfleste Tilfælde bliver Børns religiøse Livssyn som Lærerens. Man kan fly en Lærer hvilken som helst Bog at undervise efter, er Læreren ikke religiøs, er han halvt eller helt Fritænker eller maaske slet ingen Ting i religiøs Henseende, kan han ikke undervise i Religion. Det ærede Medlem for Langeland (Guldbrandsen) roste meget stærkt de unge Seminarister, der gik ud fra Seminarierne, de vare godt udviklede. Den anden Ordfører mente nu, at det var saa som saa i mange Retninger. Jeg tror, at de ere godt udviklede i mange Henseender og godt udstyrede med Kundskaber, men de unge Mennesker

paa 20 Aar, som jeg har lært at kende, have aldrig kunnet undervise i Religion, saaledes som der efter min Mening bør undervises i dette Fag. Og naar jeg staaer over for et saadant ungt Menneske, der skal overtage min Skole, og jeg har Valget mellem at fly ham Bibelhistorien eller Lærebogen, vælger jeg at fly ham Lærebogen og Luthers Katekismus. Det er nemlig min Opfattelse, at der skal langt større Udvikling og Forstaaelse til at faa noget virkelig ud af en Undervisning efter Bibelhistorien, naar man ikke vil nøjes med at fortælle de morsomste Historier i det gamle Testamente. Jeg har hørt unge Lærere baade selv fortælle flere af vore dejlige Lignelser i det ny Testamente og ogsaa hørt Børnene genfortælle dem, uden at der er kommen det mindste Smule religiøst Indhold ud deraf; Børnene have blot ramset det op fra Ende til anden. De Lærere, der have Evne til at lægge ud, kunne selvfølgelig faa meget ud af saadan en Fortælling. Den, der har læst Nissens Samtaler over Bibelhistorien, vil se, at der kan undervises efter Bibelhistorien. Men man vil ogsaa faa Fornemmelsen af, at det er de færreste, der kunne faa virkelig religiøs Undervisning ud af Bibelhistorien. Jeg foretrækker derfor Lærebogen til saadanne ubefæstede unge Mennesker. Der have de et vist bestemt System at gaa efter, medens det andet er rystet mellem hinanden, saa at de ofte ikke rigtig vide, hvad det er. En af Hovedgrundene paa de mange Møder, hvor jeg har været til Stede, til at sætte Lærebogen ud af Undervisningen, var den, at man skulde se at blive fri for Ramsning. Men hvis man tror, at man bliver fri for Ramsningen, fordi man benytter Bibelhistorien i Stedet for Katekismus eller Balslevs Lærebog, tager man grundig fejl. Et Barn kan ramse saa nydeligt, man kan ønske det, op af Bibelhistorien, uden at Traaden springer en eneste Gang, akkurat som man revler en Uldstrømpe op. Det er min Erfaring, at det ligger overmaade naturligt for Børn at ramse. Hvis man ikke har et Øje paa hver Finger og passer paa som en Smed, ramse Børn, hvad de have inde. Enten ramse de efter, hvad de have lært af Bogen, eller ogsaa efter det, Degnen har fortalt dem. Det er en stor Kunst at faa et Barn til at fortælle med sine egne Ord. For den Sags Skyld kunde jeg godt stemme ogsaa for den Ændring, at benytte Bibelhistorie som Grundlag, men jeg gør det nu alligevel ikke.

Saa er der et Forslag om at kunne